

SUFFISANS, syffisånngs, f. 3. (fr. *Suffisance*, af lat. *Sufficere*, vara tillräcklig) Sjelftillräcklighet, hög tanke om sig sjelf, dryghet.

SUFFISANT, syffisånngt, a. 1. Inbilsk, dryg.

SUFFIX, suffi'x, n. 3. (lat. *Suffixum*) Ord eller stafvelse, som tillsättes vid slutet af ett ord.

SUFFLERA, v. a. 1. (fr. *Souffler*, af lat. *Sufflare*) Sakta läsa för någon ställen ur ett tal eller en teaterroll, der minnet sviker honom.

SUFFLETT, sufflä'tt, m. 3. Vagnskur, som går an att fälla ned.

SUFFLÖR, -ör, m. 3. (fr. *Souffleur*) Person, som sufflar en annan; isynn. en, som sufflar skådespelare på en teater.

SUG, m. 2. Se *Sugrör* och *Pumpkar*.

SUGA, v. a. 3. Impf. *Sög*. 1) Draga in uti sig en vätska, på det sätt, att luftens mottryck försvagas genom förtunning eller helt och hållet upphäves. Säges så väl om människor och djur, då de sålunda indraga en vätska i munnen, som ock om växter och oorganiska ämnen samt vissa verktyg. I samma mening säges äfv.: *S. i' sig, i'n, till sig. S. saften ur en citron. Vissa rosdjur s. blodet ur sina offer. Växterna s. syre ur luften. Pumpen suger vatten.* (Fig.) *S. musten ur*, tillägna sig det hufvudsakligaste, bästa, viktigaste af något. — *S. upp, ut*, se *Uppsuga, Ulsuga*. — Har till objekt äfven sjelfva föremålet, hvarur något suges, t. ex.: *S. en citron.* (Fig.) *S. någon ända till blodet*, draga obarmhertigt vinst af honom. — Brukas äfven neutralt, t. ex.: *S. på en citron.* (Fam.) *Det suger i magen*, säges, då man känner sig mycket hungrig. (Skämtv.) *Sjön suger*, sjöluften ger stark matlust. Se *Ram*. — 2) (fig.) Draga oskäligen vinst af någon, till dess skada. — *S. sig, v. r.* (om vätskor) *S. sig i'n*, se *Insuga sig. S. sig igenom*, tränga genom porerna på en fast kropp. — *S-nde*, pärt. akt. (fam.) *Känna sig s.*, mycket hungrig. — *Sugande*, n. 4.

SUGARE, m. 3. 1) *Sugrör*. — 2) Ett slags fisk, en fot lång, svartgrå, som suger sig fast vid andra större fiskar, fartyg, m. m. *Echeneis Remora*.

SUGEN, sugänn, a. 2. (fam.) Hungrig.

SUGFISK, m. 2. Se *Sugare*, 2.

SUGGA, f. 1. 1) Hona af svinslägtet. *En grisslinn s.* — 2) (pop.) Skällsord, af samma betydelse som *Lymmel*, Fåhund, m. fl.

SUGGFOT, m. 3. (pop.) Se *Lymmel*.

SUGG-GRIS, m. 2. Gris af honkön.

SUGHÅL, n. 3. Hål, hvarigenom en vätska insuges.

SUGINSEKT, sugi'nnsäckt, m. 3. (nat. hist.) Insekt, som har munnen försedd med en inböjd snabel, hvarmed den suger.

SUGNING, f. 2. 1) Handlingen, då man suger; verkningen, då något suges. (Fam.) *S. i magen* ell. *blott s.*, känsla af hunger. — 2) (jäg.) Den tredje och sista förändringen af tjäderns spel.

SUGOR, f. 1. pl. Örten *Galeopsis Tetrahit*.

SUGPAPPER, n. 3. Hvitt olimmadt papper.

SUGPUMP, m. 2. Pump med sugrör och kolf, hvarmedelst vatten uppsuges.

SUGRÖR, n. 3. Rör, hvarigenom en vätska in- eller uppsuges.

SUGSPETS, m. 2. *S-ar* kallas tvenne eller flera spetsar på konduktorn till en elektricitetsmaskin, med hvilka den genom glasskifvan samlade elektriciteten upptages.

SUGVERK, n. 3. Maskin till vattens uppförande.

SUGVÅRTA, f. 1. (nat. hist.) Liten vårta hos vissa djur af lägre ordning, hvarmed de kunna suga sig fast vid andra kroppar.

SUGYMPA, v. a. 1. Ympa ett träd genom inskärning i någon gren, som förenas med en likaledes inskuren gren af ett närstående ädelt träd. — *Syn.* Aflaktera. — *Sugympning*, f. 2.

SUGÅDER, f. 1. pl. — *ådror*. (anat.) *Sugådror* kallas små kanaler eller ådror i kroppen, hvilka insuga och till blodmassan leda åtskilliga slags vätskor. — Kallas äfv. *Lymfatiska kärl*.

SULA, f. 1. 1) Understa delen af foten (Fotsåla) eller af ett skodon. — 2) Understa delen af en hästhof. — 3) (bergv.) Grund af färskare jern i botten af en smideshård. — Skrifves i denna och föreg. bem. äfv. *Såla*.

SULA, v. a. 1. (uttalas vanligen: så'la) Förse (skodon) med sulor.

SULFID, sullfi'd, m. 3. Se *Svafva*.

SULLÄDER, sul-lä'd'r, n. sing. Läder, tillverkad af de största och tjockaste ox- eller buffelhudar, och som användes till sulor under skodon. — Skrifves äfv. *Sålläder*.

SULTAN, sulltån ell. sulltån, m. 3. (arabiskt ord, som betyder: Herre) 1) Herrskare, regerande furste. Se äfv. *Storsultan*. — 2) Tvenne öfver hvarandra liggande, rikt stickade sammets- eller atlasdynor, med ägarinnans namn i midten, och emellan begge ett litet skrin för blonder, band och solfjäder.

SULTANINNA, f. 1. En sultans gemål eller dotter. *Storsultaninna*, moder till den regerande sultanen i Turkiska riket.

SULUBRUK, n. 3. eller

SULUSMÅLTNING, f. 2. Se *Råsmåltning*.

SUMACK, sümack, m. sing. 1) Ett slags garf- och färgämne, bestående af de groft malna eller sönderstampade bladen, qvistarna och smågrenarna af åtskilliga arter utaf växten *Rhus*, särdeles *R. coriaria*, hvilken derföre äfv. kallas *Sumack*. [Sumak.]

SUMMA, sümma, f. 1. (latinskt ord) 1) Hela beloppet af flera sammanräknade tal. *S-n går till 100 r:dr. Betala i en s.*, på en gång. *S. summarum*, summa af flera sammanräknade summor, slutbelopp. *In s.*, sammantaget. (Fam.) *In s.*, eller *s. summarum* eller *s-n på teaten*, med få ord sagdt, kort och godt. — *Syn.* Belopp. — 2) (fig.) I korthet sammanfattadt innehåll. *S-n af lagen*.

SUMMARISK, a. 2. Som innehåller hufvudpunkterna af något, sammandragen, i korthet affattad. — *Summariskt*, adv.

SUMMERA, v. a. 1. Sammanräkna. — *Summering*, f. 2.

SUMMEVIS, adv. I summor.

SUMP, m. 2. 1) Samling af stillastående vatten på morasig mark. — 2) Af bräder hopslaget, med hål genomborradt förvaringsrum för fångad lefvande fisk, antingen fast på stolpar, eller lös att släpa med fiskarbåtar. Se äfv. *Båtsump, Slåpsump*. — 3) De utkokade lemningarne af vissa ämnen, t. ex. *Kaffesump*.

SUMPFISK, m. 2. Fångad fisk, som blifvit släppt i sump.

SUMPHÅF, m. 2. pl. — *håfvar*. Fiskhåf, som begagnas att upptaga fisk ur sump, eller ur sjön, då man vittjar långref eller begagnar slant eller drag.

SUMPHÖNA, f. 1. Fågel af Vadärne, 14 tum lång, skiffersvart. *Gallinula chloropus*.